Ч. 73. Второк 11 (24) цьвітня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на оздреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Реформа виборча а зміни на Угорщині

Кн. Ліхтенштайн, голова християньских социялів, виголосив на зборах членів своєї партиї в Дорнбаху під Віднем а відтак на зборах своїх виборців на віденьскім передмістю Фаворітен вельми замітні бесіди, з котрих особливо друга кидає яркє сьвітло на змінену ситуацию на Угорщині. Що до самої реформи виборчої, то она — як сказав кн. Ліхтенштайн — має не конче добрі вигляди, а всеж таки християньско социяльна партия буде старати ся всіма силами недопустити до того, щоби ся справа проволікала ся. На реформу виборчу в Австриї вплинула некористно політична зміна на Угорщині. Коаліция, що правда, взяла в свою проґраму і реформу виборчу, але она вже постарає ся о то, щоби єї перекрутити не до пізнаня. Але тимчасом буде наша палата послів мусіла заняти ся цілим рядом задач: означенєм квоти, вибором Делеґаций і многими иньшими, котрі станутъ на порядку дневнім задлятого, що треба буде заняти ся знову спільними справами та їх залагодити. Через то буде мусіла конче настати зміна в парляментарній роботі, а австрийска реформа виборча зійде аж на другий плян. Що до змін на Угорщині то сказав кн. Ліхтенштайн:

Поражка королівскої власти на Угорщині єсть повна і розбиваюча. Прероґативи Корони суть від тепер лиш теоретичні і висять у воздусї. Що до армії то коаліция не зрікає ся анї одного із своїх жадань а противно ступає безустанно дальше до сповненя тих приготовляючих мір, котрі практично вирівнують дорогу для розділу армії. Всї погубні уступки, які за радою Тіши і єго попередників зроблено партиї з 48-го року, так звана проґрама „комітету девятьох" парляментарної більшости розбитої партиї ліберальної буде тепер очевидно переведена: перенесуть мадярских офіцирів до угорских полків, а усунуть з них австрийских офіцирів; будуть на лоб на шию творити мадярский корпус офіцирский через то, що в угорских школах кадетских утворять 1200 до 1400 фондушевих місць, до котрих будуть приймати лиш угорских шовіністів і там їх будуть виховувати; гонведам доставлять відповідну артилерию. Можна собі подумати, против кого будуть тоті канони насамперед ужиті! Наконець заведуть мадярску мову яко полкову у всїх полках войска з країв угорскої корони і настане примус язиковий в користь національного шовінїзму.

Але скоро тоті доси лиш обіцювані концесиї увійдуть дійстно в житє, то й буде переведений поділ цісарскої армії, бо корпус офіцирский буде строго розділений. Мова команди, тих вісімдесять мадярских слів для видаваня приказів, стане ся відтак лиш конечним, льоґічним наслідком, від котрого не можна буде відхилити ся анї з формальних анї материяльних причин. Рівночасно з капітуляциєю перед національним шовінїзмом настане відчуженє немадярских жителів Угорщини від міродайних кругів, бо закон, який обіцював краєви загальне, рівне і безпосереднє право виборче, буде уложений в таку форму, яка виключає всякі шанси успіху народностий при виборах.

Користи, які виходять для коаліциї з лише що заключеного компромісу, суть величезні, так впадаючі в око для кождого, хто не політична дитина, що стають зараз ясні. А користи, яких з того має сподївати ся Корона, держава, династия: рекрути на сей рік, в найлїпшім случаю може ще й на слідуючий рік; формальнє ухваленє парляментом тих сум, на які вже давно призволила делеґация, а котрі войскова управа вже давно видала на зміни в нашій артилериї, словом нужденне дальше веденє з великим трудом попсованої машини державної на один рік. Задля сего реченця з ласки,

25)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Она підплила до скалистого берега і прикріпила там човно. Тепер старала ся ясно собі уявити, де она властиво находить ся. Нїколи не вступала нїяка женщина з більшою радостию на берег. Перемокла, перемерзла, нуждена, знаючи добре, що стоїть в сьвітї сама одна і що Росияни дуже стережуть ворота, крізь котрі она могла би дістати ся до Анґлії, незвичайно утішила ся сьвітлом сонця і теплотою; були они для неї даром Божим, покріпляючим лїчничим вином. Рада як дитина побігла на перший горбок, який бачила перед собою, осушила одінє і пригладила розбурене волосє на голові. На другій стороні острова, гадала она, мусїли чейже лежати рибацкі хати, а там дадуть їй вже якоїсь поживи. Але коли вийшла на найвисше місце малого острова, побачила, що той остров був так само незаселений, як і прочі. Не видїла нї хати, нї дому, нї людий. Пронизуючий крик птиць, плюскіт морских филь о набережні скали були одинокими звуками, які переривали тишину. Мариянна прислухувала ся хвильку, відтак побігла з криком розпуки назад до човна.

Гадала, що човно застане, як єго полишила, на морских филях; але між тим прийшов відплив і малий корабель стояв тепер на сухім піску. При напруженю всїх своїх сил не могла єго рушити і коли то побачила, коли пізнала, що тепер остала сама одна і безпомічна на пустім острові, стратила перший раз відвагу, від коли виїхала з Кронштадту і заплакавши гірко, кинула ся на землю.

— Павле, Павле! — кричала — ходи до мене! Не лишай мене саму!

Так кликала любого. Мева, що перелїтала з вереском, відповідала їй немов з глумом і лише оживляюче сонце видавало ся бути приятелем дївчини, полишеної і забутої цїлим сьвітом.

XVIII.

Віднайдена.

Павло о мало не зійшов з розуму, коли довідав ся о утечи Мариянни. Гадка, що він зробив всьо, аби осягнути свою цїль, а тепер всьо стратив, позбавила єго сили думати і що небудь дїлати. Побачив себе напятнованим людьми, котрі єго знали і любили, бачив, що зійшов з дороги своєї честилюбивости на те, аби опинити ся на самотнім, пустім острові без нїкого, без товаришки в хвили, коли бажав любови, яку вндерла єму доля.

— Мариянно, люба дївчино! — скрикнув, коли єму сказали о єї утечи — не можу розстати ся з тобою, не можу знов сам жити!

Збентежений, пригноблений смутком, пізнав той чоловік, що задля любови на всьо відважив ся, що коли утратить ту женщину, любов нїколи в житю не завитає більше до него. Бог відоймив чашу від єго уст в хвили, коли він лише скоштував цїлої солодощи напитку. Почав нагадувати собі, чим була Мариянна для него. Єї ніжність, єї краса і ті прегарні години, коли він на бастионах Кронштадту признав ся їй в своїй любови, всьо то стануло єму тепер знов перед єго очима. Він присяг собі, що не переживе, коли єї не віднайде. На єго уста тиснули ся проклони і злий голос шептав єму, що дївчина покинула єго, аби завести пляни Кронштадту до Анґлії і — як вже перше була постановила — продати їх там. Але він не слухав того голосу і коли минув перший напад розпуки, обхопила єго горячкова охота дїланя, охота глядати єї.

На „Есмеральдї" лишило ся ще одно човно, а то човно уміщене на покладї. Він приказав спустити єго і перешукати всї канали і заливи в цїлій громадї островів. Відважно і не памятаючи нї на осторожність нї на погоню, якою був загрожений із сторони Росиян, лунав єго голос по ріжних островах і заливах, але лише острий свист вітру відповідав єму на те. Вкінци, коло полудня, приплив яхт до одного островця, котрий від других ріжнив ся тим, що перед ним здоймав ся з моря ланцух скал, немов укріпленя. Звідси побачила залога росийский кружляк, що далеко стояв на мори. Внаслїдок того постановлено не плисти дальше, а закинути якор в заливі острова, аби укрити ся там перед очами ворога. А між тим як залога старала ся укрити „Есмеральду", вскочив Павло, не слухаючи нїяких рад нї осторог, на берег і вийшов на найвисше місце острова, аби розглянути ся по цїлій околиці, чи де не відкриє слїду Мариянни, котрої утеча ставала для

за спокій, який дадуть на кілька місяців, жертвує ся будучність держави і пануючого дому.

Не знаходжу такого як потреба слова — казав кн. Ліхтенштайн дальше — щоби зазначити вагу одвічальности, яка спочила на кабінеті бар. Февварі'го. Верховоди коаліциї навіть не старають ся таїти своїх плянів. Ґр. Апоній, коли хтось у него розвідував ся, відповів зі щиростию, за яку єму треба подякувати: „Великі справи, які остали ся застановлені межи королем а народом, ще не полагоджені. Їх полагоджене відложено на час, коли нарід буде міг висказати ся. Аж до того часу застерегла собі кожда сторона своє становище. Хибно було би говорити що до того инакше“. Та й Кошут заявив: „Ми не відступили від нашого становища“. Але нарід, як єго ґр. Апоній розуміє, вискаже ся при найблизших виборах, а ще виразнійше при виборах на основі загального права голосованя під напором правительственної машинериї, яка дістала ся в руки коаліциї, в дусі партиї з 1848 р. Як же має відтак Корона боронити ся, коли она вже тепер віддала оружие до зброївні противника?

Я не знаю — так закінчив кн. Ліхтенштайн — яке становище займуть инші австрийські партиї в виду нового положеня; патріотичний обовязок християньских социялів та інтерес наших виборців вірних державі і цісареви вказує нам ясно честну просту дорогу: для угорских окремих забаганок ніякої більше жертви, для поділеного войска ніяких гроший!

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Події в Росиї. — Криза в сербскім міністерстві.

Завтра збирає ся рада державна на нову сесию по сьвятах і відбуде сего тиждня лиш два засіданя. Перше засідане комісиї для реформи виборчої відбуде ся завтра о 5 год.; комісия тота буде збирати ся що дня вечером. Все здаєсь вказувати на то, як би гадка реформи виборчої зродила ся в якусь нещасливу хвилю, бо виринають щораз то нові і більші трудности для переведеня тої гадки в діло. Поминувши вже, що против неї виступили сильні партиї парляментарні і що старають ся недопустити до неї, поминувши, що змінена на Угорщині ситуация спинить мабуть бодай на кілька місяців роботу в сім напрямі, то тепер настає для неї ще иньша нова трудність. Після D. Nat. Corr. має правительство предложити палаті послів на завтрішнім засіданю проєкт правительства в справі удержавнення Північної зелізниці а справа ся викличе в парляментарній ситуациї нову зміну. В кермуючих кругах німецкої партиї народної єсть переконане, що предложене так великої ваги не може рішучо залагоджувати парлямент, котрому вже прийшов конець єго віку. То річ дуже непевна, чи взагалі суть відповідні услівя до залагодженя тої справи і чи удержавнене принесе ті користи, яких по нім сподівають ся інтересовані чинники, т. є. обнижене тарифи, простійшу адміністрацию зелізниць державних і поліпшене їх білянсу. Входять тут в гру також політичні і национальні справи. Правительство — так заключає згадана ґазета — вносячи на порядок дневний то предложене, ризикує пробу сили дуже непевного вислїду.

„Budapesti Hirlap“ оголосив розпорядженє міністра віроісповідань і просьвіти до підвластних єму начальних властий з завізванєм, щоби при нових виборах здержали ся від виконуваня всякого впливу політичного, та з припорученєм, щоби своїм підвластним дали інструкцию в тім дусї, аби они не уживали свого впливу в цїли обмеженя свободи виборів. До сего розпорядженя чей не треба додавати коментаря, бо се звістна практика виборча: від учителів, котрі стикають ся з найширшими масами народу, вимагає ся, щоби они не поучували людий, на кого було би ліпше голосувати, бо таке поученє то очевидне „обмежуванє свободи“ використуваня темноти і політичної несьвідомости людий.

З Петербурга доносять: Спільні збори виборців з Петербурга і комітету кадетів постановили здержати ся від жаданя амнестиї, мотивуючи резолюцию тим, що не годить ся жадати амнестиї від теперішного правительства, котре в найблизшій будучности повинно само станути перед судом. Арештовані члени партиї конституцийно-демократичної повинні вижидати амнестиї не від правительства, але від себе самих. На з'їзді членів конституцийно-демократичної партиї з цілої держави дня 3. мая будуть радити над справою присяги чи приреченя членів Думи державної. Справу сю буде реферувати кн. Долгоруков. На тім з'їзді будуть радити також над проєктом права виборчого і права свобід, котрий виготовила окрема комісия при центральнім бюрі партиї в Москві.

Коли криза сербского кабінету закінчить ся годі нинї сказати. В суботу принимав король на авдиенциї давних заговірників, ґенерала Дюкнича і бувшого міністра Живановича а то викликало обаву, що король готов покликати позапарляментарний кабінет, а то тим більше, що всї політичні партиї хотять залагодженя справи дипльоматичних зносин Сербії з Анґлією, лиш король стоїть уперто при тім, що насамперед має бути залагоджена справа угоди торговельної з Австро-Угорщиною. В кругах радикальних партий мають надію, що удасть ся зложити кабінет або з членів котроїсь одної з радикальних партий або радикальний кабінет коаліцийний.

Новинки.

Львів, дня 23-го цьвітня 1906.

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів 5000 корон для погорільців в Снятині.

— **Преосьв. епископ** др. Григорій Хомишин виїзджає дня 23-го цьвітня на короткий час поза диецезию, в початком мая на кілька тиждпів до Риму, а по повороті з Риму в диецезию на місиї, що потреває десь до кінця мая; відтак на цїлий червень на відпочинок.

— **Курси приготовленя до ґімназиї.** З Коломиї пишуть: Як попередними роками, так і сего року отвирає ся в Коломиї приготовляючий курс для учеників вступаючих до першої кляси ґімназияльної. Курс тревати буде від 7-го мая до половини липня. Ученики, записуючі ся на курс, мусять вже трохи бути підготовані з німецкої мови. Інтересовані зволять зголосити ся о близші поясненя до Івана Франчука учит. ґімн. в Коломиї.—

него чим раз більше зрозумілою. Але нічого тим не осягнув. Виравдї бачив на мори човна, але то були човна рибаків, а з Мариянни не видко було ні слїду. Єго страх, що Мариянну міг зловити кружляк, почав уступати перед здогадом, що она може глядала захисту на березї Фінляндиї. Але мимо того розглядав ся дальше, аби дещо побачити і не хотів вертати до яхту, коли нараз зоркі очи Джона Гука, що єго проводив, замітили, в якій небезпечности они були.

— Они спустили човно, пане капітане! — скрикнув він. — Ба ще більше: они стріляють!

Білий дим показав ся над покладом віддаленого кружляка а відтак роздав ся гук вистрілу з армати. Павло вже не отягав ся, лише поспішив чим скорше до свого корабля, аби там порадити ся з людьми, котрі в свій простий спосіб показували єму тілько привязаня. Коли мале човно знов приплило до „Есмеральди“, повитала залога сердечно Павла, радіючи, що він покинув небезпечне місце. Скоро лише вийшов на поклад „Есмеральди“, зібрав довкола себе свою малу залогу і відозвав ся:

— Ви були моїми правдивими приятелями і тому я не сьмію вас легкодушно виставляти на небезпечність. Той вистріл був призначений лише для мене! Я готовий дати на него відповідь. Що не сталось би, для мене то нічо не значить; але ви, братя, мусите мене покинути і відплисти на берег, аби не попасти в біду.

Джон Гук засунув глубоко свої руки в кишені штанів.

— То питане, пане капітане — сказав він рішучо — ми не пристанемо на таку згоду! Чи ми порядні люди, чи лайдаки?

Він погляду по других, котрі одноголосно скрикнули:

— З того нічо не буде!

— Ви, пане капітане, назвали нас саме „братя“ — говорив дальше Джон Гук — і ми хочемо для вас — остати такими. Вас тут лишити самого! Справдї, я мусів би сам себе встидати ся! Вже на саму гадку о тім мушу румяніти. Нї, пане капітане, ми останемо тут і будемо спільно опирати ся ворогови.

Павло простягнув руку і стиснув велику, спрацьовану лабу моряка.

— Коли не хочете мене покинути, то лишайте ся, нехай діє ся воля Бога!

Єго голос дрожав і він відвернув ся, немов длятого, аби приглянути ся човну, котре скоро наближало ся до берега. Видавало ся, немов би післанець далї гнав ся до них по мори. Рука судьби простягала ся по него. Нині сьвітило ще для него сонце, а завтра буде всьо покрите тьмою. Він вже бачив, як єго з соромом везуть назад до Кронштадту. І він мусів в послїдній завзятій борбі видержати сам один до кінця, бо при єго боці не було вже дівчини, котру він так щиро любив і котра би єго загрівала та додавала єму відваги. Але одну відраду мав в тім своїм смутку: приязнь тих енерґічних і честних людий, котрі були єго товаришами їзди; она була для него цїнійшою, ніж би він міг був висказати то словами.

Залога „Есмеральди“ приглядала ся мовчки, як то було єї звичаєм, але з бючим ся серцем постепенне наближуванє малого судна; они не могли відорвати від нею своїх очий. Розважували над способами оборони, а навіть відзивали ся голоси, аби ворогів сейчас приймити вистрілами. Інше Джон Гук розсьміяв ся на таке предложенє.

— Коли застрілимо одного, прийде за те сейчас двайцять иньших. А чи гадаєте, що они мають з собою парасолї замість оружия і дадуть ся просто таки вирізати? І хто взагалї буде такий глупий, аби ждати, доки аж не прийдуть сюди Росияни — і не заберуть нас? Я гадаю, що найлїпше зробимо, коли піднесемо якор і від'їдемо; ми можемо виїхати з заливу, заки они припливуть і уїдемо, що найменше триста метрів, заки они замітять, що ми зробили. Виравдї то річ пана капітана видавати прикази, але я таки гадаю, що то було би найлїпше.

— Так, правда! — відозвали ся всї прочі.

— Я полишаю вам команду — сказав Павло рівнодушно. — Я вже тим не журю ся; для мене вже минув час.

(Дальше буде).

Видїл фiлiї руского товариства педаґоґiчного в Станиславовi повiдомляе, що з днем 1 н. ст. мая заводить ся в Станиславовi пiдготовляючий курс для тих хлопцiв, що мають вступити до I. кляси рускої ґiмназиї чи реальної школи в Станиславовi, а не мають иншої нагоди пiдготовитись до вступного іспиту. Оден курс буде тревати вiд 1 мая до 10 липня, другий вiд 15 липня до 31 серпня 1906. Скiлько буде коштувати удержане, залежати буде вiд числа зголошених, а зголошуватись треба найдальше по день 28 цьвiтня на адресу: Прокiп Рибчук, професор ґiмназиї в Станиславовi, улиця Коперника ч. 17.

— **Ювилейна вистава огородничо-пчiльнича** устроювана заходами сполученого галицкого товариства для огородництва i пчiльництва у Львовi вiдбуде ся в часї вiд 28 вересня до 8 жовтня с. р. Кождий, що хоче взяти участь в виставi, повинен зголосити до дня 1 вересня свої окази i подати, кiлько для них потреба мiсця. Зголошене то тим потрiбнїйше, що заряд товариства видасть катальоґ вистави. Нагороди будуть удїляти ся в почетних дипльомах, в дипльомах заслуги, признаня, в медалях золотих, срiбних i бронзових, в похвальних листах i грошевих премiях. Всякi кореспонденциї i пересилки треба адресувати: Секретар товариства для огородництва i пчiльництва Т. Пiґер, Львiв, ул. сьв. Николая ч. 4.

— **Дрiбнi вiсти.** На двiрци в Краковi арештовано 10 емiґрантiв до Америки з повiтiв гусятиньского, сокальского i ропчицкого, що находять ся в войсковых лїтах, i вiдставлено до мiсць походженя. — В Римi номер в 60 роцi житя ґенерал чина Єзуїтiв, званий також „чорним папою", о. Мартiн. — Карна розправа о крадежи в фабрицї тютюну в Винниках вiдбуде ся перед львiвским судом карним дня 7 липня с. р. — В Княгининї, коло Станиславова знищив огонь дня 19-го с. м. о годинї 6-iй вечером при дуже сильнiм вiтрi 11 домiв i будинок громадскої канцеляриї при торговицi, призначеної для ветеринаря. Причина пожару поки-що незвiстна. Шкода в будинках i иньших предметах виносить звиж 10.000 корон. З погорiльцiв було лиш 7 обезпечених.

— **Звичайнї загальнi збори** товариства „Клюб Руснпок" у Львовi вiдбудуть ся в суботу дня 5-го мая 1906 р. о годинї 5-iй по полудни. Порядок дневний слїдуючий: 1. Вiдкрите зборiв предсїдательокою товариства. 2. Вiдчитане протоколу з попередних загальних зборiв. 3. Звiт секретарский. 4. Звiт касерский. 5. Звiт комiсиї контрольної. 6. Вибiр нового Видїлу. 7. Внесеня i iнтерпеляциї членiв.

— **Примхи Американок.** Европейскi панї по мiстах водять часто з собою песикiв. В Америцї настала мода ходити в товариствi свинок. Перший такий ексцентричний випадок лучив ся перед кiлькома тиждиями в Новiм Йорку. На улицї показала ся звiстна там молода артистка театру Ля Гарте зi свинкою на шовковiм шнурку. Була то свинка чисто американьскої породи: маленька, зi стоячими ушками, золоченими ратичками, товстенька, мало хрунькала, а — як вияснювала єї властителька — та свинка була „iнтелiґентнїйша" як пес. Розумiє ся, що поява такої пари на улици, гарної свинки в товаристi гарної артистки, викликала сензацию навiть в Новiм Йорку. Довкола них росла товпа цiкавих Американцiв, так, що весь рух на улици здержано. На полiциянта, котрий велїв п-нї Ля Гарте вернути домiв, накричала она, але вкiнци послухала єго i зайшла до каварнї. Але i там викликала сензацию. Гостї поперевертали столи, крiсла i тиснули ся близше артистки, аби побачити єї свинку. Властитель каварнї попросив п-ну Ля Гарте, аби зволила опустити єго льокаль. Артистка вiд'їхала домiв самоходом, бо коло каварнї зiбрало ся вже було тiлько людий, що годї було через них перетиснути ся. Перший прохiд артистки в товариствi свинки описали американьскi часописи в сяжневих статях i подають, що п-на Ля Гарте дiстала свинку в дарунку вiд одного iз своїх обожателiв.

† **Помер:** о. Данило Тапячкевич, парох Закомаря, надїлений крилошаньскими вiдзнаками, для 21 с. м. в 64-iм роцi житя, а 40-iм сьвященьства.

Телеґрами.

Атини 23 цьвiтня. Олїмпiйскi iгрища вiдкрито вчера торжественно в присутности королiв грецкого i анґлiйского.

Атини 23 цьвiтня. Грецкий король надав анґлiйскому королеви титул адмiрала грецкої фльоти.

Бiлград 23 цьвiтня. На нинїшнiм засїданю скупштини президент палати подав до вiдомости димiсию кабiнету а вiдтак скупштину вiдрочено.

Льондон 23 цьвiтня. „Standard" пише, що анґлiйске правительство в цїли залагодженя конфлїкту з Сербiєю було би може готове до порозумiня на тiй основi, щоби усунено головних заговiрникiв а не всiх зi взгляду на велике їх число. Однак правительство сербске мусїло би доказати свою добру волю, що не хоче окружати ся заговiрниками i зрадниками держави.

Неаполь 23 цьвiтня. Проф. Матеуччi телеґрафує префектови Неаполя, що Везувiй щораз спокiйнїйший а опади значно зменшили ся.

Лян 23 цьвiтня. В Курiєр угашено вже зовсiм огонь в копальнi ч. II. Доси видобуто 440 трупiв а пiд землею єсть ще 676.

Лян 23 цьвiтня. Нiч з суботи на недiлю минула спокiйно. Прибуло тут в ночи 13 поїздiв з войском. В цїлiм страйковiм районi стоїть тепер 21.000 войска пiд командою дивiзiонера Шомiє.

Таранто 23 цьвiтня. Вчера о 6 год. 50 мiн. дало ся тут почути легке землетрясенє

Сан Франциско 23 цьвiтня. Огонь вже пригашено, лиш з горячого попелу виходить дим. Простор 25 квадратових миль (анґлiйских) вкритий розвалинами i румовищем. Замiтне то, що будiвлї iз сталї позiстали майже зовсiм ненарушенi. Половина жителїв мiста вже виїхала або поїздами, котрi знов курсують, або кораблями. Для позiставших постарано ся о достаточну скiлькiсть поживи i води до пиття та вареня. Лiкiв єсть подостатком i нема обави вибуху пошести.

Господарство, промисл i торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповiщує: Пiсля оповiщення оголошеного в Gazet-i Lwowsk-iй розписує ц. к. Дирекция зелїзниць у Львовi оферту на будову маґазину товарового в стациї Броди. Кошти будови обчислено на 60.165 корон. Оферти приймає ц. к. Дирекция найдальше до 2-го мая с. р. 12 години в полудне. Услiвя будови i пляни можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних, вiддїл III. ч. дверий 308.

— Сим зносить ся розпорядженє заведене з днем 9 падолиста 1905 дотично обмежень при приниманю до перевозу товарiв з вимкою худоби i артикулiв пiдлягаючих скорому зiпсутю тiлько пiд тим услiвєм, що надавець виразно осьвiчить, що надану посилку можна на разї приняти на склад аж до можливої висилки.

НАДIСЛАНЕ.

Рух поїздiв

важний вiд дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Вiдня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Iцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Пiдволочиск, Бродiв (на Пiдзамче)
	7·20	„ Пiдволочиск, Бродiв (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Вiдня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Вiдня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Пiдволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Вiдня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Iцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрiлок
2·15		„ Пiдволочиск, Бродiв, Грималова (на Пiдз.)
2·30		„ Пiдволочиск, Бродiв, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Пiдволочиск, Гусятина, Залїщик (на Пiдз.)
	5·25	„ Кракова, Вiдня, Хирова
	5·45	„ Iцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Iцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Вiдня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Пiдволочиск, Бродiв, Скали (на Пiдзамче)
	10·55	„ Пiдволочиск, Бродiв, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Iцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Вiдходять зi Львова
		в день
	6·15	До Iцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Пiдволочиск, Бродiв, Гусятина
	6·43	„ Пiдволочиск, Бродiв, Гусятина (з Пiдз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Вiдня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Вiдня
	9·00	„ Самбора, Стрiлок, Сянока
	9·20	„ Iцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Пiдволочиск, Бродiв (з Пiдзамча)
	10·55	„ Пiдволочиск, Бродiв, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Пiдволочиск, Бродiв (з Пiдзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Вiдня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Вiдня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Пiдволочиск, Бродiв
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Iцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Вiдня
	11·05	„ Пiдволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Вiдня
2·00		„ Пiдволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Iцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Вiдня, Хирова
2·51		„ Iцкан, Калуша

Замiтка. Поїзди приходять i вiдходять пiсля часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львовi. Звичайнi бiлети їзди як i всякi иншi бiлети, iлюстрованi провiдники, розклади їзди i т. п. можна набувати цїлий день в мiстовiм бюрi ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию вiдповiдає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).